

МЫ СТАІМ НА ПРАВІЛЬНЫХ ПОЗИЦЫЯХ

Ніякай лініі, акрамя генэральнай лініі партыі, камсамол ня меў, ня мае і ня будзе мець. БАРАЦЬБА НА ДВА ФРОНТЫ—ВОСЬ ЛЁЗУНГ БАЛЬШАВІДКАЙ НЯПРЫМЫМАСЬЦІ ў БАРАЦЬБЕ з ІДЭЎНЮ ЧЫСТАТУ ЛЕНІНСКАЙ ЛІНІІ

Даклад генэральнага сэкратара ЦК УселКСМ т. Косарава*)

I. Барацьба за лінію партыі—барацьба за соцыялізм

Рашэнні 16-га зьезду нашай партыі, аналіз і характарыстыка сучаснага этапу развіцця капіталістычнага сьвету ў СССР, падзены таварышам Сталінным у палітычнай справаздачы ЦК партыі на 16 зъездзе, а таксама заслужаныя намі ўчора даклады тав. Кагановіча—усё гэта з дастатковай паўнамоцтвам тым умовам і абставінамі, у якіх праходзіла дзейнасць нашага саюзу. Барацьба за тое, каб правесці рэспубліку і лёзунгі нашай бальшавіцкай партыі на мову камсамольскай практыкі—гэта зьяўлялася стрыжнем нашай працы. За гэтым я разумею галоўную задачу свайго дакладу наступным чынам: усю палітыку і практыку работы камсамолу, ад першай да апошняй літары, знаходзіць да сярэдзіны і зьнізу даверу, я павінен праглядаць з пункту погляду адпаведнасьці яе ліній палітыцы і задачам партыі. Гэта рашучае мэрала.

Два дакуманты двух сьветаў

16 зъезд партыі адзначыў, што перыяд перажываньняў намі, зьяўляецца пераходным, як для краіны капіталістычнай, так і для краіны будучага сацыялізму.

Ёсьць два дакуманты, пісаныя рукамі двух сьветаў. Два дакуманты, якім, здаецца, сама гісторыя адчыніла свае тайны і даручыла абвясціць маршруту свайго будучага развіцця. Гэтыя два дакуманты зьяўляюцца: пачаткі сацыялістычнага будаўніцтва Савецкага Саюзу і двухтомныя камісіі ўвора, прысьвечаныя характарыстыцы стовічча і перспектывы існаваньня Злучаных Штатаў. Вось два дакуманты, дзьвёх клясаў, якія стаяць адна супроць другой. У іх выкладзена практыка спадарожства двух сьстэм гаспадаркі—капіталістычнай і сацыялістычнай.

Прайшло два гады выкапаньня пачатковага пляну, пляну, які нашы когарты не кваліфікавалі інакш, як «шалеяная фантазія». Які вынік двух год? Двухтомны Гувэра, сьціснуты аб росквіце капіталістычнай сьстэмы і пералавой краіны—Амэрыкі, аказваўся «сурэальным, дзіўным лопатам». Капіталізм грашчыць на ўсё швох. Усе краіны капіталізму, амаль што без выключэньня, адыхаюць у паветры крызісу гіючага капіталізму, усё яго сьстэмы, на чале з перадаючым Амэрыкай. Плян пачаткова на першыя два гады перавыканан. Пачаткова сьціснутыя сымбалам наступаючага сацыялізму. Мы сяміміліяннымі крокамі імчыся наперад.

Плян 2-га году пачаткова на прамысловасьці ВСНГ выканан на 104 проц. Капіталізм укладзе замест запрожэтых плянаў 12,7 міль. руб. дасяглі 13,8 міль. руб.

У адзінку ад росту гаспадаркі капіталістычных краінаў (г. зн. тых перыодаў калі ён праходзіў), рост гаспадаркі СССР непаруна і стала суправаджацца ростам матэрыяльнага і культурнага дабрабыту рабочых і сялян.

У капіталістычных краінах як нястрымна расьце беспрацоўе. Колькасць беспрацоўных у капіталістычным сьвеце на мінімальныя падлікі складае 30 міль. чалавек. У нас жа беспрацоўе ў асноўным ліквідавана, хоць ва ўсёй народнай гаспадарцы маюцца рэзэрвы невыкарыстанай рабочай сілы. Гэтае зьявішча такое буйнае і глыбокае на сваім значэньне, што я я наўрад ці можам пераацаніць.

Нашы поспехі расхвітуюць асновы капіталізму. Посьпехамі сацыялістычнага будаўніцтва мы прысьпешваем пачаткі буржуазіі. У сучасных умовах, пры сучасным характары клясавай барацьбы той, хто дае лепшую якасьць працы і самыя высокія тэмпы, той літаральна ўкуе буржуазію, рые яму капіталізм, заганае капіталізм у дамавіну, не дае яму дахаць, ажывае капіталізм са сьвету. Той, хто дае лепшую якасьць і самыя высокія тэмпы работы, той зьяўляецца самым кваліфікаваным, самым перадавым дакладцам варожаме нам клясы, г. зн. дакладцам капіталістычнай клясы. Рух ударнікаў, створаны пры дапамозе партыі

ленінскім камсамолам, зьяўляецца аўтарам лёзунгу—«пачаткова»—у чатыры гады, зьяўляецца перадавым і кваліфікаваным дакладцам капіталістычнага ладу. Трыбуна зьезду мы павінны выкарыстаць для таго, каб павялічыць гэтую тэмпу, гэтую якасьць нашай працы і павялічыць камсамольскае прыняцьце (воплескі).

На два фронты

Усё гэта дасягнута ня проста і гладка, ня ціха і спакойна, а ў жорсткай клясавай барацьбе супроць кулацтва, школьнікаў, кулацкай буржуазіі, супроць кулацкай агентуры ў шэрагах партыі, камсамолу, супроць дробна-буржуазнага лібэралізму і радыкалізму. Барацьба на два фронты—вось лёзунг бальшавіцкай няпрямой масы і ідэялінай чыстаты ланінскай лініі. Галоўная небясьпека—права, бо правая опозыцыя зьяўляецца кулацкай агентурай у нашых шэрагах. Правыя, адлюстроўваючы спадзяваньні і супраціўленьні кулацтва, у сваю чаргу харчуюць рэстаўрацыйскія спадзяваньні ікідэмаў і намі клясы.

На гледзчы на тое, што правыя павялічваюць ухіль прызвалі свае памылкі, пытаньне аб барацьбе з правам ухіль на зьніжэньне з парадку дня нашай работы. Нельга і зьніжэньне з пункту погляду ідэялі бальшавіцкай няпрямой масы і ідэялінай чыстаты ланінскай лініі. Гэтыя рэвалюцыяныя ідэі, якія рэвалюцыю прывялі-б да пачатку.

За гэты перыяд часу нам давялося вынесці вялікую барацьбу з так званымі «левымі». На гледзчы на тое, што яны разьбіты, на гледзчы на тое, што мы выкрэпілі контррэвалюцыйную існасьць троекізму, троекізм шукае новых форм свайго актыўнага праўдзінства.

У права—«лявацкім» блёку ёсьць група былых камсамольскіх работнікаў. Шанкія—даволі знаёмы нам чалавек, адзін з арганізатараў нашага руху. Гавораць: «За заслугі ў ножкі клянемся, а за памылкі на хрыбце б'ем». Союз аддае патрэбнае за яго мінулае, але гэта ніколі не выкупіла яго віны за зробленыя грубейшыя палітычныя памылкі і за самую няўсмысленную барацьбу супроць ліній партыі. Шанкія ўступіў на шлях яўнага здрадзінства партыі. Я думаю, што ён, былы камсамольскі работнік, а з боку зьезду заслужвае самага суровага, самага жорсткага пакараньня. Мы павінны сказаць, што такім, як Шанкія, з іх палітыкі, з іх адносінамі да партыі, да яе кіраўніцтва ў мясца ў шэрагах нашай арганізацыі. (Бурныя воплескі).

Мы павінны ўсім камсамольскім работнікам, якія яшчэ захаваў адносіны з Шанкіным, завіць: адносіны барацьбы ў умовах адрыва адліным палітычным пунктам гледзячы ў пытаньнях барацьбы за рэвалюцыю, за яе далейшае пашырэньне (воплескі). Другой пастаноўкі пытаньня быць ня можа. Вось, выходзячы з гэтага, ланінскае камсамол, у сабе IX-га зьезду, парывае ўсе адносіны з тым Шанкіным, які насаў усю сваю дробна-буржуазную існасьць з усёй яскравасьцю агаліў сваю непартыйную натуру. (Воплескі).

У асярод ідэялі «лявацкага» блёку мы маем і іншых таварышаў, былых камсамольскіх работнікаў, тав. Чаліна быў партыйны высунуты на надта вялікую партыйную работу—другім сакратаром заўважскай краёвай партыйнай арганізацыі.

Калі партыя аказвае чалавеку такое вялікае давер'е, ён павінен сам перамагчы сябе, але гэта давер'е апраўдана. Што-ж здарылася з Чаліным? Чаліна, ведаючы аб настроях Ланіна, насаў у прыняў патрэбных захаў: не паведаміў аб іх партыі, не імагаўся з імі. Больш таго, ён дапамагаў работе права—«лявацкага» блёку.

Нам, камсамолу, памылкі гэтых двух таварышоў няпрыемныя. Гэтыя таварышы вышлі з нашых шэрагаў, але мы ўпэўнены, што ў абліччы ланінскага камсамолу, у яго палітыцы і практыцы ніхто ня знойдзе ні адзінай рысы, якая-б напамінала палітычныя фізіяноміі гэтых таварышоў (воплескі).

Права—«лявацкі» блёк стварыўся на правай плянформе, ха я іх зьнішчаны адбылося пры захаванні самастойных

фракцыйных груп Сырцова і Ланіна.

У аснове ўсіх гэтых ухіль ад партыйнай лініі ляжыць дробна-буржуазны ўплыў на пасобны малаустойлівы кляскай партыі і камсамолу. Усе яны—продукт уплыву адміраючых капіталістычных клясаў.

Сэрцавіны рэвалюцыйнай тэорыі і практыкі бальшавіцкай партыі ў разьвіцьці вытворчых сіл краіны і ства-

рэнні новага грамадзтва ўкладу не зразумелі і сумныя гэры права—«лявацкага» блёку. Услед за Суханавым, Троцкім, Зіноўевым і Каменевым і правымі ўхільцамі яны паўтараюць мешавіцкае палажэньне аб тым, што наша краіна яшчэ не дасягла да сацыялізму, яшчэ ня ўступіла ў перыяд сацыялізму.

Толькі ў барацьбе супроць гэтых ухільцаў, супроць прымірэньства да іх партыя магла перавыканаць пачаткова і пачаць праводзіць ліквідацыю кулака на аснове суцэльнай калектывізацыі, увесць час павышаючы тэмпы будаўніцтва.

Ланінскае камсамол за генэральную лінію партыі

Ліній камсамолу ва ўсёй гэтай барацьбе была ліній партыі. Ніякай іншай ліній камсамол ня меў і ня мае.

У барацьбе з ухільцамі мы павінны праходзіць міма таго факту, што УселКСМ убірае ў сябе больш шырокі сацыяльны пласт. Наш склад—рабоча-сялянскі, значыцца, глеба для ідэяліных ухільцаў больш шырокая. Гэта ўзмацняе меншай клясавай загартаванасцю камсамолу, яго меншай вопытнасьцю ў параўнаньні з партыяй. Гэта дае субе значы і адуваць у штодзённай работе, якраз дэля гэтага мы павінны быць больш абдзімымі. Устаўка праўды ў камсамол заключалася ў тым, каб не распальваць клясавай барацьбы ў асярод ідэялі моладзі, не культываваць злыбы супроць клясавога ворага, а зьмякчаць гэтую барацьбу і культываваць жаданьне жыць з усімі ў міры.

За апошні час атрымала распаўсюджаньне тэорыя крызісу саюзу.

Ці магчымы крызіс камсамолу ў рэканструкцыйным перыяд? Крызіс саюзу яны могуць праходзіць ізалявана, незалежна ад становішча ў нашай краіне. Крызіс саюзу, калі даць агульны тэарэтычны адказ на гэтае пытаньне, на наш погляд, немагчымы ў перыяд рэканструкцыі, у перыяд уступленьня ў сацыялізм. Але адсюль ня выходзіць, што пры гэтых умовах, працуць і не, усё роўна агульны рух у краіне будзе на вышнім узроўні рэканструкцыйнага перыяду. Бальшавікі прыняюць аб'ектыўнасьцю ходу гістарычнага разьвіцця, але заўсёды паакрэсьліваюць, што гісторыя робіцца рукамі мільёнаў жывых людзей. Калі мы будзем сядзець склаўшы рукі, калі мы, як гэта знаёма асабліва ўкраінцам, як гоголеўскі Пашук, будзем чакаць, што варэнікі будуць самі да нас у рот падаць, прычым з сьмятанай, дык такое к'раўніцтва партыя напале к'чорту, то такое к'раўніцтва рабочая моладзь зьмяне і такі камсамол будзе зас угоўваць асьмяляньня, ахайваньня. К'валяку нашаму шчасьцю мы маем усё правы заявіць: мы пакуль што не паходзілі на гоголеў-

скіх Пашукоў і ў будучым, думаем, паходзіць на будзем. (Воплескі). Ні гоголеўскі Пашук, ні Ілья Абломов рапсуда ніякім аўтарытэтам у нас у камсамол не к'рыстаюцца і к'рыстацца ня будуць. Адстаўнае-ж магчыма, калі мы будзем працаваць па-абломовску.

Але на тое мы ланінскае камсамол, каб працаваць па бальшавіцку, палінінску, а не па-абломовску.

«Левыя» ў камсамолу

За гэты перыяд працы мы мелі ў камсамолу цэлы шэраг праўд «левага» характару. Я павінен паведаміць зьезду з усёй адкрытасьцю, што ЦК камсамолу ў адзін з перыодаў яго працы стаяў перад рэальнай пагрозай стварэньня памылкі на ліній падтрымкі «левакоў». Мы на зьездзе павінны гэта проста сказаць.

У чым заключалася гэтая небясьпека? Былы склад рэдакцыі «Комсомольской Правды» на чале з Кастроўым, а ў складзе тым было некалькі членаў ЦК—праводзіў яўна «лявацкую» лінію ў сваёй рабоце. У іх былі, як у свай час адзначыла Політбюро, прымірэньні тэндэнцыі да троекізму. Яны, да ня толькі яны, а ўсе тыя, якія аб'ядналіся вакол іх, справу зразумелі так, што калі партыя павярнула агонь направа, значыцца яны ўспрыняла троекіскую плянформу. Раз асноўны агонь направа, значыцца мелі рацыю троекістыя—так яны зразумелі справу. Адсюль нябожчы Кастроў, ды і шэраг іншых членаў ЦК, хісталіся на пытаньне аб тым, ці выводзіць Троцкага са складу ЦК партыі, ці ня выводзіць, альбо, напрыклад, калі Троцкага саслалі, дык доўга не ўразумевалі: ці правільна гэтая мера? Такія былі іх мізэрныя пытаньні.

Лёзунг пабудовы сацыялізму ў нашай краіне разглядаўся толькі як агітацыйны лёзунг. Выходзіць, што партыя дае адны лёзунгі для практычнага дзейнства, а другія—толькі для агітацыі.

Партыя ня можа даваць лёзунгі, навукова не абгрунтаваныя, ня выходзячы з жывой сапраўднасьці, не мобілізуючы для практычнай дзейнасьці, а толькі служачы мэтам агітацыі. «Левыя» не зразумелі гэтага.

«Левыя» ставілі таксама пытаньне аб арганізацыйнай абавязнасьці саюзу. Успомніце артыкул Дубровіна (украінцам ён асабліва знаёмы), які выступіў у «Комсомольской Правде» з тэорыяй аб роўнапраўі і паўнаўладдзя арганізацыйнай абавязнасьці ланінскага камсамолу ад нашай партыі. Гэта ўжо ня толькі «левы» загіб, гэта прасіг—напраста няпрыкрытая пропаведзь троекіскай поглядаў на пытаньне аб ролі моладзі ў нашай рэвалюцыі.

II. Дзьве рацыяналізацыі: капіталістычная і сацыялістычная

Якаво адлюстраваньне на працы і на быццё рабочай моладзі гэтых дзьвёх—сацыялістычнай і капіталістычнай—рацыяналізацый—аб гэтым павінен ведаць кожны малады рабочы і малады сялянін нашай краіны.

На гледзчы на тое, што працэс узмцаваньня капіталістычнай рацыяналізацыі, які асабліва заахвочваецца ва ўмовах сусьветнага гаспадарчага крызісу, суправаджаецца замяненнем працы дарослых рабочых працай моладзі, ня гледзчы на гэта, колькасць беспрацоўнай моладзі ва ўзросьце ад 16 да 18 год складае ў Ангельшчыне каля 600 тысяч чалавек, а ў Нямеччыне колькасць беспрацоўнай моладзі ва ўзросьце ад 18 год складае 900 тысяч чалавек. Ня лепш стаіць справа і ў іншых краінах.

Ва Францыі надзвычайна разьвіта эксплёатацыя дзяцей і працы малалетніх. Закон на рабочаму часу дае прадпрыемцам магчымасьць эксплёатаваць малалетняк на фізычнай працы на працягу 10 гадзін у дзень. Узростная норма для наступленьня на прадпрыемствы зьявілася ва Францыі да 12 год пры ўмове прадстаўленьня даведкі аб сканчэньні пачатковай школы.

ЦК сацыял-дэмакратычнага саюзу моладзі Нямеччыны правёў агляда становішча вучняў профшкол і аказваецца, што ў сярэднім 21 проц. абследаванай рабочай моладзі ня мае асобных ложкаў і гэта пры гэтай хвалёнай нямечкай культуры.

Амэрыканскае дзіцячае бюро міністэрства працы правяло шэраг аглядаў рабочых сям'яў. У 627 гледзя-

Уся гісторыя нашага саюзу павявае навокі добрыя ўплывы інструмэнтаў 8-му зьезду партыі аб узаемаадносінах паміж РКП і РКСМ. Зразумелі ў якіх троекіскай папраўках і тая інструкцыя ня мае патрэбы. Былі і будуць ахвільны.

Вы ўсе памятаеце, як Шанкія сваім артыкулам запрашаў партыю камсамол згуртаваць галоўныя барацьбы супроць партыянаў. Арыштаў паўтарыў гэтую памылку ў 6 Усесаюзнай канфэрэнцыі наш саюзу, калі ў сваім выступленьні сьцьвярджаў, што зьяўляецца бальшавіцкай небясьпечнай камсамол. Шанкія і Бобрышаў, і другія, імкнуліся падняць пэўны лёзунг партыі—барацьбу з ухільцамі, адзін—барацьбою з ланінізмам, а другі—барацьбою з абшталішчым. Вось нам існасьць гэтай «левакай» фразы.

«Левыя», якія лічаць сябе самазьяўляючымі ненавісьнікамі опартыстчных элемэнтаў, «левыя», якія лічаць сябе самымі вядомымі пачаткамі барацьбы з правам ухільцаў, правым опартызмам, «левыя», якія нездаволены Цэнтральным Камітэтам партыі і яго барацьбою з правам ухільцаў, «левыя», адзін у другі на камсамольскай канфэрэнцыі—імкнуліся падняць барацьбу з ланінізмам, барацьбою з партыйнай арганізацыяй.

За «левымі» фразамі ня пажыра гледзець дробна-буржуазную існасьць гэтых р-р-рэвалюцыянараў.

Усе вы памятаеце, мабыць, знаёмы тэзіс а праве на сумленне зьяўляюцца якога былі Стэн і Шанкія. Камсамол не прагнуў гэты пачатковае пілоўна, а хутка вырваўся з гэтага фрумунай ланінізму ўзвясць пад абстрэл лінію ланініскага Цэнтральнага Камітэту партыі.

Што датычыць самакрытыкі, ды і таксама дапуськаў яўна «лявакаў». Як вы ведаеце, таварышы, камсамольская «Правда» ў мінулыя гады давала ня дрэнна, але тым ня менш павінен паведаміць вам, што атрымалі ад ЦК партыі некалькі вымаў вывады атрыманыя ад тэорыі і практыкі партыйнага кіраваньня зразумела, не асабліва прына. За што мы іх атрымалі? За пачатковае, за перагібы, якія дадалі рэдакцыя мінулага складу ў «К. П.».

Цэнтральны Камітэт, як вы ведаеце, зьяўляўся ўсё гэтых таварышоў кіруючай работай з абавязнасьцю складаць рэдакцыю «Комсомольской Правды», які мы сёньня рэкамендуем і шай увазе. Гэты склад рэдакцыі «Комсомольской Правды» забяспечвае ўсёй рабоце рэдакцыі правільную літэратурную лінію. (Воплескі).

Галоўная задача КІМ'у—барацьба за масы

У гэтым асьвятленьні дазваляе мяне закрануць пытаньне аб КІМ'у. Асноўная задача КІМ'у—гэта барацьба за масы, за аўдаваньне мас моладзі, барацьба за іх бальшавіцкае выхаваньне. І трэба проста сказаць, што ў гэтых адносінах КІМ'у належыць зрабіць яшчэ значна больш чым ён зрабіў да гэтага часу. Тут яшчэ ня маем неабходных зруч. Праўда, было-б несправядліва гаварыць толькі аб недахопах КІМ'у. На працягу нямечкай арганізацыі нямечкае камсамол з 15-17 тысяч чалавек да 40.000 у значна кароткі тэрмін.

Вось, таварышы, якія ланінілі ў працоўнага чалавечтва нясе капіталістычнае прымяньне тэхнікі. Запэкаюцца ў тым, каб скінучы таварышаў, і гэта можа зрабіць, гэта зробіць толькі паўстаўшы, неможны пролетарыят.

Галоўная задача КІМ'у—барацьба за масы

У гэтым асьвятленьні дазваляе мяне закрануць пытаньне аб КІМ'у. Асноўная задача КІМ'у—гэта барацьба за масы, за аўдаваньне мас моладзі, барацьба за іх бальшавіцкае выхаваньне. І трэба проста сказаць, што ў гэтых адносінах КІМ'у належыць зрабіць яшчэ значна больш чым ён зрабіў да гэтага часу. Тут яшчэ ня маем неабходных зруч. Праўда, было-б несправядліва гаварыць толькі аб недахопах КІМ'у. На працягу нямечкай арганізацыі нямечкае камсамол з 15-17 тысяч чалавек да 40.000 у значна кароткі тэрмін.

(Працяг будзе)

Пабудаваць дамы для вытворча-бытавых комун, ствараць умовы для працы ТРАМ'аў і шэраг інтых запатрабаваньняў уносіць рабочая моладзь у наказ сваім дэпутатам.

Пры вялікай актыўнасці рабо-
чае клясы ўжо больш тыдня пра-
ходзяць у Менску выбары ў гарса-
вет. Уступленнем у шэрагі КП(б)У
і канкрэтнымі мерапрыемствамі ў
баракі за 5 годку ў 4 гады, ад-
значаюць пролетары Менскую выба-
ры новага гарсавету.

Перед депутатами ставіцца задача:
хутчэйшага ажыццяўлення прап
ноў рабочых, унесеныя у вказз
ваму гарсавету. У гэтым ім павін
дапамагчы комсомольская орга
зацыя і рабочая моладзь.

Зараз неабходна адзначыць, што ФЗВ металістых па віне права-опартуністычнай практыкі! Беламеталі аб'яднання, не падрыхтаваны да літатускага набору, бо ня здольны будзе ахапіць увесь мадальнік, і павінен ўліцца ў сьвечны шкёл.

Сотні каштоўнейшых пралавоў уносяцца ў наказ дэпутатам. Стаць на чале барабэбь за выганьняе прамішляную, на чале актыўнасьці мас, хучэй мігвідаваць прывары, дашупчания мінулым опартуністыч-ным кіраўніцтвам гарсавету,—восе задачы, якія ставяцца перад новым сьледазм гарсавету.

Організація контролю над їх р
ботай, створення активу наво
жизниа депутата гарсавету, свач
сова дашамога дасць магчыма
новому гарсавету хутчэй лікві
даць лагнутае парны.

Необходна примаць самай рагу
кучы заходы стварыць патрэбны
умовы для працы школ ФЭВ з тым
каб вызначаныя ВСНГ СССР кан-
трольныя лічбы былі выкананы.
Неабходна асабліваю ўвагу ўдзяліць
справе падрыхтоўкі кадраў для эле-
ктратэхнічнай прамысловасці. Ком-
самол, як шэф электрыфікацыі, не-
гэты вучастак павінен зьяўняцца
асабліваю ўвагу.

Косноіл і рабочая моладзь высоўваюць шэраг сваіх патрабаванняў. Амаль на ўсіх перавыбарчых сходах у наказ уносіцца прапановы аб пабудове дому адпачынку 5-га дня ўдзяніа, пабудовы спецыяльных дачоў для вытворча-бытавых камун і калектываў, стварэння ўмоў для працы ТРАМ'аў і шэраг іншых прапаноў, якія навішны стварыць умовы для паглыблення павароту твараў да вытворчасці.

Побач з прикладами активна
узелу комсамолу ў правядзенні
справязданна-перавярбачых сложа
требя адначыны зусім неаддзяль
куюча дзейнасць пазасобных ком
мольскіх арганізацый.

Як прыклад, можна прывесці
сумны вопыт з практыкі гомел
скай аячой КСМ заводу „Рухаві
Рэвалюцыі“, азяя нічога не зрабі
для таго, каб прывесці перавярб
гаравету пад знакам баявой пр
веркі працы органаў пролетарскі
дыктатуры.

Адначасова з гэтым, канферэнцыя паказала, што камсамольскія арганізацыі на мясцах невыстарчална віруць ФЭВ. Камсамольскія чыякі заводу часам адарваны ад ФЭВ, і прынцыповая барацьба, якая вядзецца ўсім камсамолам за ФЭВ, часам не знаходзіць адбітку ў канкрэтнай дзейнасці камсамолу на месцах.

Адпаведныя партыйныя органы павінны заняцца праверкай дзейнасці Веліметальб'яднання, праверка яго барацьбы за надрыхтоўку кадраў. Трэба каб прызнаныя ФЗ асноўнай формай былі замацаваны канкрэтнымі справамі.

Комсомол і робоча молодь на-
сылають у новий гарсавет своїх
кращих представників робочих-удар-
ників.

Ячейка не пацікавилася заняц мобілізацыйна мас рабочай моладзі, каб высунуць свае маладыя ния патрабаванні, вызначыць ко- жрэжныя мерапрыемствы, якія пав- нен правесці будучы склад гар- вету пры актыўным удзеле вомі- мості і іхня арганізацыя.

Конференция показала, што па-
салья таго, як 16-ы партыйны зъезд
у сваёй пастанове прызнаў ФЗВ

Да 10-годызья ФЗВ комсомольска
арганізацыя павіна разгарнуць
асабліваю працу з тымі, каб гэта
гадавіна ператварылася ў агляд на
кажды барацьбы са ФЗВ і замяшчэнні
на тых пазыцый, якія заяўляе
комсомол пад кіраўніцтвам камуні-
стычнай партыі на працягу 10 го
існавання ФЗВ. Д. Глебаў

Беляєу—комсомолец ударник ат
заводу „Полымя Револуцыи“, Зін-
коўскі—ад заводу „Бальшавік“,
Сацукевіч—ад водканалізацыі і шэ-
раг іншых комсомольцаў-ударнікаў,
гэрояў вытворчых будняў, атрымю-
вачоў навучаных мандат.

На більшості підприємств комсомольці абіраюча ў склад вага гарсавету, і трэба каб вожа- ячэйка ва ўсёй штодзённай пра- правірала ўдзел сваіх дэпутатў гарсавета, кіравала і дапамагала ў працы.

га вычарпаць усіх немарксысцкіх уста-
новак у працах Дрэзіна. Іх так
шмат, што можна гаварыць аб другой,
Дрэзіна лаводзіць немагчымае
пролетарскай сацыялістычнай музыкі
калі так, дык няхай пролетарыят кар-

мосы! Дрэйзін за няпрыглядную і жорсткую прыроду пазбавіў вас эстэтычных пачуццяў і сьветапоглядаў

га да В. Ф. Р., романтизму падпарадкаваліся ня толькі буржуазія і інтэлігенцыя, але і ішчыя колы насельніцтва.

только не аб марксыскай конішчы Дрэніна. Хопіць для доваду і падзеяўных фактаў, каб зразумець, што метад, з якім ён опэруе і павязвае фактам, а ня ўскрывае ў адлюстравальныя объекты нашага сьвятла, ня ёсьць марксысцкі.

стаеща национальный буржуазный язык, бо у пролетариату и у буржуазии пачути и национальные революция. Супроти гэтай багцудзінцы ад немагаючыся — ўзнікае пролетэрскага мастацтва мы можам указваць чытачу на прыгожае твораў мастацтва і жывапіс якія з кожным днём развіваюцца ўсе больш і больш развіваюцца.

Поставило то сторону добра і зла*).

Над готым мудраваньнем я пастаў-
лю толькі адно пытаньне:—Ці можна
такую бягзгудзідзіцу выдаваць за мар-
ксызм?

З тако часу, як жыў у „прыгожай
і маляўнічай Эляндзе“ Эсхіл, Софокл,
Эўрыпід, Эрыстофан, прашло шмат
стагоддзьяў, а каб устаў Софокл,
дык ён констатаваў бы малыя змены
у фізычнай географіі „маляўнічай і
прыгожай Элянды“. Калі та, дык чала-
вечая павінна патрабаваць ад Грэцыі,

та. У кінці XVIII століття з'явився і перший літературний твір, який відображає перехід від адміністративної до господарчої форми нашої держави. Це була «Історія держави Російської» М. М. Щербатова, в якій він описує перехід від феодальної до самодержавної форми правління. У кінці XIX століття з'явився і перший літературний твір, який відображає перехід від адміністративної до господарчої форми нашої держави. Це була «Історія держави Російської» М. М. Щербатова, в якій він описує перехід від феодальної до самодержавної форми правління.

Ва усіх своїх артыкулах Дрэй-
зіл сьцьвярджае, што „фундамантам
нацыянальнай музыкі зьяўляецца па-
роўная нацыянальная песня...” (далей
убачым варыянт гэтага фундаманту).
„Да Кастрычнікавай рэвалюцыі мы
маем толькі фундамент беларускай
музыкі; пасля рэвалюцыі пачынаецца
стварэнне набудова”. („Узвышэнна”
1927 г. № 5, ст. 165. „Завеска Бе-
ларусь” 1927 г. № 194).

Гэтага якраз на бачыць р
цар нацыяналі-дэмакратычнай збр
выконваючы соцы лныя заказ
жыць вераю і праўдай буржуазіі, к
лакам, напывам, міншам

каб явя і цяпер пастаўляла Софокля, у Вь, Дрыідэ, ні самі разумець, ні другіх растлумачыць гэтага ня зможаце.— дамо слова таму, хто можа:

— Грэцкае мастацтва прад'я-гае грэцкую міталогію, г. зн. прыро-ду і грамадзкія формы, якія ўжо набылі несвядомым мастацкую апра-цоўку ў народнай фантазіі... Ціжасьні і месцяцца ў тым, каб зразумець, што грэцкае мастацтва і зноў зьвязана з вядомымі грамадзкімі формамі разьвіцця. Ціжасьні месцяцца ў (узразумьненні) таго, што яны яшчэ прыпачытаюць даваць нам мастацкую асяродку і ў пэўным сьмэсе захоўваю-чы значэньне нормы келасажынага ўзросту».

[illegible]

Спрячающая аб тым, што зьяўляюцца фундаментам для музыкі не ўвахо-
дзіць у нашы мэты. З п'янтанга мы
бачым, што для нашай савескай, со-
цыялістычнай па зьместу і напавя-
леньня па форме, музыкі—фундамент
закладзены да рэвалюцыі, а па-Дзя-
рэну выходзіць, што пролетарыят
застаеца толькі дабудоваць дзяво-
лючыяны буржуазны «фундамент».
Гэта зразумела за тым што «часта
нацыянальныя рысы тако альбо інша-
га мастацтва адпавядаюць у класавы
мастацтвах, калі класы, утварыўшы
іх, належалі да адной нацыі» (Падкр.
С. В.) («Малаяліка» 1926 году, № 11-2,
стар. 131). Да галоўных нацыянальных
рысаў Дрэйн адносіць «нацыяналь-
ныя пагушчкі, інтэлексу, думкі, ка-
даваньне, настроі—адным словам з не-
кастрых момантаў, якія ўвахоўваюць
у нацыянальных рысы, складаюцца
змест музыкі. Але гэты змест, які
у буржуазнай, так і ў пролетарскай
музыцы адпавядаюць «калі класы

Робячы агляд творчасці Аладзі (Савецкая Беларусь 1927 г., № 38).
Дрэйзін кажа, што музычныя алу-
ванасць дае Аладу магчымасць
стварыць рэчы, якія ў пэўнай ме-
ра адпавядаюць запатрабаваным суча-
най еўропейскай музыкі (О. В.,
гэтым — раўняныя Дрэйзіна на бурж-
азны Захад. Вязуюмуна, нельга
аглізнаці, што творчасць Аладзі
адпавядае запатрабаваным сучас-
най еўропейскай публіцы і музыцы, але
адпавядае запатрабаваным пролет-
рыяту, які будзе сацыялізм. Бурж-
азны Парыж ухваляў за змест о-
кезтовую сюіту Рагоўскага, та-
кляў бы і Аладава квінтэт C—dur (ор. 11).
Тут крытэрыі прасты: раз буржуа-
хваліць, значыць гэтыя музычныя рэ-
чы шкідныя альбо нічога не даю-
ць.

Хто гэта мог так сказаць? Дарэмна чакаць ад Драйзіна аказу. Каб ён ведаў гэтую думку, дык можа пасарамоўся плесці базилуздзіцу ад імя таго, каму належыць гэтая думка.

У гэтага марксістага мітологія ў аснове грашчэка масштатнае прадукт грамадзян творчасці, грамадзян адносінаў да вас. Драйзін, рэальна маспона...

бэрыцца сваім тытулам, але прымушаны аддаваць даніну царю. Гэта і іншыя супярэччывыя, якія маюцца ў аэзэры падпарадкаваны класавым супярэччывасям і ператвараюць комедыю сатыру, сатыру на дваранскую арыстократыю. Гэта опера была і ёсць сатырай на кіруючую класу таго часу — дваранства. Не дваранства пунішч

Адегуть і взаємна Установи
Презида, што пролетарят працягае
па зымыст і па форме туу музыку
якая ўтварылася буржуазія, бо і
буржузія і пролетарят належаць да
адной класы „, а раз так, дык проле-
тарят робіць „запраджэние“ буржу-
азнай музыкі. Лучшы паступаю, Дрэй-
зіп вызначае і ролю нацыянальнай му-
зыкі „лучшы людзей у адолькавых
пачуццях“, а гэ а тым лятч-і, калі
„музыка нацыянальная, чымся музыка
чужая“, бо „музыкі не нацыянальнай
няма“.

Таким чином, теорія націонал-
мократизму, яка розвивалася у ідеоло-
гічних науках і мистецтві, знайшла міс-
це і в музиці.

С. ВЯЗИН.

(Праця буде)

Пря такім туманенні Марісам вийшоу з'ясування грецька мастаства, а Дарвіном — Плятаєвим розумення пригожага не абойдені з'яскімосі і інш. шароднасьці, яні будунь з'являються такім мастацтвам і такім сьветаноглядам, якія визнаваючія вьтворчымі сіламі і вьтворчымі ўзісмаадносінамі што знаходзяцца ў іх распадранжєнні.

У прядмове до свайго перакладу на бел. мову лібрето „Цырульник з Севільї“ (выдан. 1930 году) Дрезініс тумачыць романтизм расцарываннем буржуазіі і злучаных з ёю ітэлігенцкіх колаў* вынікамі вьлікай французскай рэволюцыі, фактычная справука. Романтизм ужо існаваў да якаякай французскай рэволюцыі. Романтизмамі былі Руссо, Гьётэ і інш. залюб-

стрэлы у буржуйку і інтэлігенцыю буржужыя ў вобразе Фігаро пушчаюць у прадстаўнікоў дваранства.

Пры перакладзе "Шурыльнік з Сівільні" Драйзіна дарабіла да яго такую каштоўку чаго ні ў Бомаршэ, ні ў Расіні няма:

Мы новае будзем цяпер жыць
для нас
Братэрства, праўды працы настану
жадалы час".

Да гэтай драйзінаўскай "отсебашы (якая не па віне Драйзіна на ўсё чыла сьвету) коментарый не патрэбна яна сама за сябе коментуе. У час рэспубліканска-пролетарыяцкага і капіталістычнага элемэнтаў за пабудову савецкагаў і СССР—з савецкіх палітэстаў кулацкая проповедзь: кулацкае братэрства і кулацкая праўда.

Па-рэспубліканскаму артыкулу не

№ 22 (1291) ЧЫРВО

Глумачевні термінаў паватку м-
тага артыкулу (гл. 4. З. 4.
(1294) ад 19-га студзеня г. г.).

1. Эквівалент—эвалюцыйнае ў ад-
сыстэму розных філосафскіх погляд-
і палажэнняў з усіх школ і сыстэ-
ні аднае з іх строга ня прытрым-
ваючыся.
2. Эквівалент—роўназначныя ка-
тоўнасці.
3. Маніпуляцыя: — розныя спосаб-
для дасягнення аднае мэты.
4. Эліта—стараяжытва Грэцыя.
5. Тэалія—багаслоўе.
6. Іманэнтны—які месціцца ў сам-
сутнасці рэчы.
7. Інтэлект—розум.

